

LUNDS
UNIVERSITET

Institutionen för psykologi
Psykologprogrammet

Self-control and its association to persistent violent criminal behavior: A study of a representative prison cohort.

André Tärnhäll & Karl Engman

Master's Thesis in Psychology. 2016

Supervisor: Björn Hofvander
Examinor: Sean Perrin

Abstract

Studies have shown that a small group of offenders, persistent in violent criminal behavior are responsible for the majority of criminal convictions. The aim of the current study was to broaden the understanding of persistent criminal behavior by investigating its associations to self-control. The study investigated the criminal history, mental health and self-control in a sample of 251 incarcerated young male violent offenders. Self-control was investigated by employing developmental aspects such as ADHD-symptoms, conduct disorder-symptoms and self-rated affect lability/dysregulation in childhood, as well as executive functioning. Persistent violent offenders, convicted of three or more violent offences, were compared with non-persistent violent offenders. The persistent violent offenders were found to account for significantly more violent and nonviolent offences, have an earlier onset of their criminal behavior; more often have the diagnoses of conduct disorder, antisocial personality disorder and substance use disorders. Number of conduct disorder symptoms and executive functioning predicted persistence in violent criminal behavior. Concluding, self-control was somewhat relevant to understand violent criminal behavior in the current sample. Also, the majority of crime is committed by a group of persistent violent offenders, which are characterized by a history of conduct problems, substance abuse and an early onset of criminal behavior.

Keywords: Self-control, criminal behavior, violent crime, persistence, executive function, development, psychopathology

Sammanfattning

Studier har funnit att en liten grupp persistenta våldsbrottsdömda är ansvarig för majoriteten av brottslighet. Syftet med denna studie var att bredda förståelsen för persistens i våldsbrottslighet genom att undersöka dess kopplingar till self-control (självkontroll). Studien undersökte brottshistorik, psykiatriska diagnoser och olika aspekter av begreppet självkontroll i en grupp bestående av 251 fängslade unga manliga våldsförbrytare. Självkontroll undersöktes ut ett utvecklingspsykopatologiskt perspektiv, så som ADHD-symptom, uppförandestörningssymptom och självskattad affektlabilitet/dysreglering i barndomen samt aktuellt exekutivt fungerande. Persistenta våldsbrottsdömda, definierat som personer dömda för tre eller fler våldsbrott, jämfördes med icke-persistenta våldsbrottsdömda. Persistenta våldsbrottsdömda fanns ha fler vålds- såväl som icke-våldsdomar, började begå brott tidigare och uppfyllde oftare kriterierna för uppförandestörning, antisocial personlighetsstörning och substansrelaterade störningar. Antalet uppförandestörningssymptom och aktuellt exekutivt fungerande predicerade våldsbrottspersistens. Författarna beskriver att självkontroll till viss del visade sig vara relevant för att studera persistens i våldsbrottslighet i undersökningsgruppen samt att persistenta våldsbrottsdömda döms för fler brott generellt. Gruppens utvecklingshistorisk karakteriseras av uppförandeproblem, missbruk samt en tidig debut i brottslighet.

Nyckelord: Självkontroll, kriminellt beteende, våldsbrottslighet, persistens, exekutiv funktion, utvecklingspsykopatologi